

πλάθω

πλάθω, ρ. [<αρχ. πλάσσω], πλάθω. **1.** κατεργάζομαι εύπλαστη ύλη για να της δώσω ένα σχήμα: «ο αγγειοπλάστης πλάθει αγγεία και ο φούρναρης πλάθει κουλουράκια || ο φούρναρης πλάθει το ζυμάρι». (Παιδικό τραγούδι: **πλάθω** κουλουράκια με τα δυο χεράκια, ο φούρνος θα τα ψήσει το σπίτι θα μυρίσει). **2.** δημιουργώ (για πρακτικές κατασκευές) ή επινοώ (για δημιουργήματα που μένουν στη φαντασία μου ή που στηρίζονται στη φαντασία μου): «αυτό το σπίτι το έπλασε απ' τα θεμέλια μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια με τα χέρια του || έπλασε στα πρόχειρα μια δικαιολογία || είχε πλάσει σε γενικές γραμμές το ύφος της ταινίας, αλλά δεν πήρε επιχορήγηση κι έτσι ανέβαλε το γύρισμα γι' αργότερα || ο συγγραφέας πρώτα πλάθει την ιστορία μέσα στο μυαλό του κι έπειτα κάθετα και τη γράφει». (Λαϊκό τραγούδι: όταν ήμουν παιδί, πριν γνωρίσω το δάκρυ, είχα **πλάσει** μια αγάπη φανταστική).

- άλλες νυφάδες ήρθανε κι άλλα κουλούρια πλάσανε, βλ. λ. [νύφη](#).

- ο Θεός αλλού πλάθει κι αλλού κλάνει, βλ. λ. [Θεός](#).

- ο Θεός άλλους έπλασε κι άλλους έκλασε ή ο Θεός άλλους τους έπλασε κι άλλους τους έκλασε, βλ. λ. [Θεός](#).

- πλάθει με το μυαλό του, βλ. λ. μυαλό.

- πλάθω όνειρα, βλ. λ. όνειρο.

- πλάθω το ψωμί, βλ. λ. ψωμί.

- πλάθω τον κιμά, βλ. λ. [κιμάς](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας